

fat, til en almindelig Forhandling angaaende Marinens Forhold, Flaadens Betydning og Stilling og Opgave i vort Forsvar havde fundet Sted ligesom i 1867. Jeg erkjender imidlertid, at det ikke kan gøres denne Sommer. Jeg har hørt i Finantsudvalget, at man ikke fra nogen Side er mod dette Skib, heller ikke det ærede Medlem fra Leire (Holstein-Ledreborg) er mod dette Skib i Realiteten, men jeg har Betæneligheder ved det i den Form, hvori det forelægges, fordi jeg synes, man har styndt sig for meget med Overveelsen for at faae det frem til 3die Behandling. Kommer Spørgsmaalet imidlertid til en ny Forhandling til Efteraaret, og man fra sagkyndig Side vedbliver at sige, at det er ønskeligt at faae netop dette Skib, og kan det holdes indenfor de Bevillinger, vi pleie at give paa nogle Aar, antager jeg ikke, at Nogen med nogen Grund vil kunne modsætte sig en saadan Bygning. Det er min Anskuelse; men just derfor kan jeg udtale mig mod den ærede Ministers Forslag om nu at paabegynde Skibet. Det er efter min fulde Overbevisning ikke nødvendigt for Arbeidet paa Værftet, og det er betænkeligt at ville gjøre det, fordi vi da ville binde os et Aar sør til denne Sum, og det vilde stille os mindre heldigt med Hensyn til Bevillinger til Efteraaret, naar vi nu forudgreb en Bevilling paa 2 Millioner paa dette Punkt. Det maa jeg bestemt fraraade. Vi maa have større Frihed til Efteraaret, end vi ville kunne faae, hvis vi nu gaa til at bevilge dette nye Skib. Naar den ærede Minister nævner „Sjælland“, da er det vel muligt, at det ikke kan gaa til Vestindien mere, men det er jo heller ikke paa nogen Maade fornødent. (Ufbrydelse af Marineministeren). Nei, det er slet ikke fornødent. Det kan godt gaa omkring i vore Farvande og øve vore Folk. Vi have ogsaa „Sjælland“, og det er jo et godt Skib endnu. (Marineministeren: For 3 Aar). Javel for 3 Aar, men sæt nu ogsaa, at baade „Sjælland“ og „Sjælland“ ere gaaede bort, inden det nye Skib, man paatænker, skulde blive færdigt, saa paastaar jeg, at man ved Benyttelsen af det øvrige Flaademateriel vil være istand til at give vore Smilitære, vore Vernepligtige tilføs den Uddannelse, som er nødvendig for dem i Krigstid, ved Hjælp af det andet Materiel. Det kan muligt blive lidt kostbarere, medføre en noget anden Udrustningsplan, men at det kan ske, er der ikke den fjerneste Tvivl om. Dertil er der imidlertid vistnok ingen Udsigt. Man behøver ikke at frygte i den Henseende, at man ikke vil være istand til at bevare „Sjælland“ og „Sjælland“ for Logter i de 3—4 Aar; hvorefter her er Tale, inden man har det nye større Dvælseskib. At det er ønskeligt, at Flaaden har et saadant Skib for at bevare Sømandsmæssigheden og Sømandsdygtigheden indenfor Flaadens Omraade, er jeg tilbøjelig til at tro, thi disse flydende Batterier, som vi nu have anskaffet, have endnu ikke vist sig at føre os til Ros og Magt. De

ville ikke føre os til, at vore Folk faae den Dvælselse tilføs; som de paa anden Maade kunde faae. Hvad det Skib, som den ærede Minister dernæst omtalte, nemlig Seilbriggen, angaar, da er jeg fremdeles tilbøjelig til at tro, at det kunde være ønskeligt, at disse Drengene fra de to Stoler kunde være ombord sammen, men have Andre en anden Opfattelse, saa kunne vi jo gjerne høre Grundene for og imod denne Sag, det er ikke det Afgjørende. Derimod kan jeg ikke skjønne, at det er rigtigt at gaa høiere, end vi nu have foreslaaet, til de militære Bevillinger, og jeg kan derfor ikke tilraade at følge den ærede Minister med Hensyn til Seilbriggen, skjøndt han — det indrømmer jeg — meget varmt har anbefalet den. Saavidt jeg har fortaaet Forhandlingerne om denne Sag, vil det heller ikke hjælpe med Hensyn til Arbejderne paa Værftet; Skibe af den Bestaffenhed er man snarere tilbøjelig til at lade bygge ved privat Entreprise, det sker derved billigere og maaske nok saa godt. — Derimod kan man ikke negte, at Værftet kunde have bygget Kongens Dampskib til mellem 6 og 700,000 Kr., men dette Arbejde skjød Værftet fra sig, og da det gjorde dette under det gyldne Aar isjor, saa kan jeg ikke negte, at det taler Noget mod Marineministeriet, naar det nu presser paa med Hensyn til Arbeidet paa Værftet. Jeg vil indrømme, at, da det ikke var fat som nogen Betingelse, at Kongens Dampskib skulde bygges paa Værftet, have vi alligevel noget Hensyn at tage til Arbejdets sømmelige Vedligeholdelse paa Værftet, men Marineministeriet — det gjælder jo ikke den ærede nuværende Marineminister — kunde ved at bygge dette Skib ialfald have sikret sig noget mere Arbejde. Andre Bemærkninger tror jeg ikke, at jeg behøver at gjøre ligeoverfor de stillede Vædringsforslag.

Klar: Det er ikke de foreliggende Vædringsforslag, som jeg vil omtale, men det er Finantsloven som Helhed. Jeg er nok den Første, som begynder derpaa, men der vil sagtens følge Flere efter. Vi kunne nok vente store Numere, der er allerede et stort bebudet af den ærede Ordfører. Ikke desto mindre vil jeg dog driste mig til at gjøre de Bemærkninger, som jeg har at gjøre allerede nu. De Herrer ville erindre, at ved 2den Behandling af Finantsloven — og jeg skal feile meget, om ikke ogsaa ved denne Behandling — er den Paastand fremsat af den ærede Ordfører, at, naar man stemmer for en Finantslov, saa har man samtidig dermed godkjendt samtlige de Bevillinger, der staa paa denne Finantslov. Det er en ny Lære, som jeg ikke har kjendt før, end skjøndt den maaske har været fremsat nogle Aar før iaar af den meget ærede Ordfører — det tør jeg Intet paastaa om —, men iaar er den da i alt Fald aldeles bestemt blevet fremsat. Dersom det skulde være Tilfældet, at, naar man stemmer paa en Finantslov, har man samtidig godkjendt